

683 Tutto converge verso la morte ***

Particolarità sintattiche: prop. infinitiva, interrogativa, finale, relativa; part. congiunto; infinito sostantivato.

Ἐννοεῖν συνεχῶς πόσοι μὲν ιατροὶ ἀποτεθνήκασι, πολλάκις τὰς ὄφρυντις ὑπὲρ τῶν ἀρρώστων συσπάσαντες· πόσοι δὲ μαθηματικοί, ἄλλων θανάτους ὡς τι μέγα προειπόντες· πόσοι δὲ φιλόσοφοι, περὶ θανάτου ἥ ἀθανασίας μυρία διατεινάμενοι· πόσοι δὲ ἀριστεῖς, πολλοὺς ἀποκτείναντες· πόσοι δὲ τύραννοι, ἔξουσίᾳ ψυχῶν μετὰ δεινοῦ φρυάγματος ὡς ἀθάνατοι κεχρημένοι· πόσαι δὲ πόλεις ὅλαι, ἵν' οὕτως εἴπω¹, τεθνήκασιν, Ἐλίκη καὶ Πομπήιοι καὶ Ἡρκλανον² καὶ ἄλλαι ἀναρίθμητοι. Ἔπιθι δὲ καὶ ὄσους οἶδας, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ὁ μὲν τοῦτον κηδεύσας εἴτα ἔξετάθη, ὁ δὲ ἐκείνον, πάντα δὲ ἐν βραχεῖ. Τὸ γάρ ὅλον, κατιδεῖν³ ἀεὶ τὰ ἀνθρώπινα ὡς ἐφήμερα καὶ εὐτελῆ καὶ ἐχθὲς μὲν μυξάριον, αὐριον δὲ τάριχος ἥ τέφρα. Τὸ ἀκαριαῖον οὖν τοῦτο τοῦ χρόνου κατὰ φύσιν διελθεῖν καὶ ἴλεων καταλῦσαι, ὡς ἀν εἰ ἐλαία πέπειρος γενομένη ἔπιπτεν, εὐφημοῦσα τὴν ἐνεγκούσαν καὶ χάριν εἰδύντα τῷ φύσαντι δένδρῳ.

MARCO AURELIO

¹ ἵν' οὕτως εἴπω: «per così dire» (lt. *ut ita dicam*).

² Έλικη ... Ἡρκλάνον: Elice, città dell'Acaia, venne rasa al suolo da un maremoto; Pompei ed Ercolano furono distrutte dall'eruzione del Vesuvio del 79 a.C..

3 κατιδεῖν: «considera» (infinito imperativo. Vd. § 67).

Traduzione: